

בשעה שהחשוד הובא למקום הרצח לשיחזור, מען הסניגור כי בידו עובדות חדשות

האם ריצח בלייץ?

טען כי הוחית, בה חדר הכדור לגופו של פייאטלי, אינה יכולה להיות זחית היריה של בלייץ שנס על נפשו, בדרך אותה תארו וסימנו עדי הראייה. "גוריתי מבחוקי" טען פייאטלי, בעדות שמסר לפני מותו לקצין שמבדל התביעה, ברישומיה, הגיעה למסקנה אחרת: היא טוענת כי היריה הגורלית, שהרגה את פייאטלי, נורתה מכיוון אולם ההמתנה של הקולנוע.

סגורה, לחתמו בחותמת שעוה ולהביאו למדור לזיהוי פלילי במעבדות המשטרה. במעבדות המשטרה מקבל הקצין הבודק את הקליע מידי הקצין או הסמל שהביאו, פותח את המעטפה בנוכחות המביא אותה, חותם על קבלה חוקית, ועורך את הבדיקות הדרושות. בסופן של בדיקות אלה מכניס הקצין הבודק את הקליע למעטפה, חותם אותה בחותמת שעוה ומכניס את המעטפה החתומה לכספת נעולה. ביום המשפט מביא הקצין הבודק את המעטפה הנעולה לבית המשפט, גשבע מעל דוכן העדים, מקבל

ס.מ.מ. אריה נאור, ראש הענף הפלילי במחוז תל-אביב, שלקח לידיו את ניהול החקירה מידי זלינגר. ● מפקח ראשון ישראל כהן, קצין חקירות בנפה הדרומית, שערך מסדר ויהוי. ● מפקח ראשון פסח שמבדל, קצין איזור הרצח, שניהל חלקים מן החקירה, גבה עדויות, אסף קליעים. ● סמל ראובן אילת, סמל מדור הביולוש בתל-אביב, שערך חלקים מן החקירה. בצורה זו נתמלג החקיק לפלגים קטנים. אך הגרוע מכל, אשר בא בנוסף על

נזע את העגשתו של כל אדם אחר שהשתתף עמו כעברייני עיקרי או מסייע בעשיית העברה, יאשם בפשע. פשע זה קרוי רצח. אם יורשע בלייץ במשפט המתנהל נגדו, יהיה צפוי למאסר עולם.

כמה כדורים נורו?

תביעה הכללית וחוקרי המשטרה היו סמוכים ובטוחים, כי בידם תיק שלם ובטוח בהוכחותיו. עורך-הדין פרנק, סניגורו של בלייץ, היה סבור אחרת. "כמה קולות של יריות שמעתי?" שאל את כל אחד מעדי-הראייה. שנכחו ליד קולנוע צפון בשעת יריותו של בלייץ. "חמש יריות", ענו כל העדים. "שש יריות", ענה עד-תביעה אחר. היה זה סגן המפקח הכללי של המשטרה, מפקח מחוז חיפה אברהם זלינגר, שהיה גם הוא בין המבקרים בקולנוע.

הסניגור תמך בגירסתו של סגן המפקח הכללי. "יתכן אולי שמישהו אחר ירה, נוסף על יריותו של בלייץ?" הוסיף ושאל את זלינגר. "שטויות!" ענה סגן המפקח הכללי. פרנק היה סבור, כי אין אלה שטויות. בלייץ מסר במשטרה כי ירה חמשה כדורים בלבד. מפקח ראשון זאב ("ביל") שפירא, המומחה לבלאיסטיקה של מעבדות המשטרה, סיפר גם הוא על המישה תרמילים וחמישה קליעים שנמצאו במקום. כל הכדורים נורו מן האקדח שנמצא בביתו של בלייץ בחיפה. מן השמים ומן המטה הארצי של המש"ט טרה עזרו לסניגור לבסס את ספיקותיו בבית-המשפט. כשעלה מפקח ראשון פסח שמבדל, מנהל החקירה המשטרית בשבוע הרצח, אל דוכן העדים, סיפר לשלושת השופטים המופתעים: "הקליע שהוצא מן צחארו של הפצוע בן-שושן, נעלם ממעבדות המשטרה לפני ארבעה ימים." מפקח ראשון שפירא, הממונה על הקליעים במעבדות אלה, הסביר: "הסמל הכניס את הקליע למעטפה אחרת, בטעות. הקליע איננו."

המצב שנוצר היה משונה ביותר: מגופו של פייאטלי המנח לא הוצא שום קליע. הכדור שחדר לצידו של פייאטלי ויצא מבטן נז במפולש, נעלם אי-שם. במעבדות המש"ט טרה לא הצליחו לזהות איזה מבין ארבעת הקליעים, שנמצאו על הרצפה ליד הקולנוע, עבר בתוך גופו של הנרצח. הקליע החמישי, שנמצא בגופו של בן-שושן — נעלם. פרט להודאתו של בלייץ, כי אמנם ירה בליל הרצח חמישה כדורים במקום הרצח, לא הובאו הוכחות נוספות כי פייאטלי אמנם נורה ונהרג מכדור אקדחו של בלייץ. בנקודה זו שלף פרנק מאמתחתו תיאוריה נוספת לחלל בית-הדין: "סגן המפקח הכללי צודק, כשאמר שנורו ששה כדורים במקום הרצח. הששי, ואולי גם השביעי, לא היו כדוריו של בלייץ. היו אלה כדוריו של אקדח אחר, אקדח שני שמישהו מבין הנר-כחים, שוטר או אזרח, השתמש בו כדי למנוע את בלייץ מלברוח ולהמלט על נפשו."

איר נזהלה החקירה?

דרך בה התנהלה חקירת המשטרה בתיק רצח המהנדס פייאטלי איפשרה מראש תוצאות בלתי-נמנעות מעין אלה. בלייץ, שנעצר בדרך מקרה, נעצר רק כי עבר למעלה משנה מן היום בו ביצע את הנסיון לשוד בקולנוע צפון. עד אז התנהל תיק החקירה במשטרה בידי קצינים וסמלים רבים. עשרות שוטים נעצרו. המשטרה שיחזרה מנוהל בלתי-נבונה ורחוקה בכל פרטיה מתיאור הנכון של בלייץ. החקירה הסתעפה לעשרות אפיקים צדדיים. השגיאה המקצועית האשונה נעשתה ברצח בו התפצלה החקירה לידיהם של קצינים וסמלים רבים. הכול כלל הראשון בחקירת תיק רצח הוא ריכוז על בעדות החקירה בידי קצין מקצועי אחד. בצורה כזו, מופיע הקצין בבית-המשפט ומעיד על כל פרטי החקירה, החל מבגידת העדויות במקום הרצח ועד לרישום הודאת הנאשם. במקום זה, בניגוד לכל כללי ונהוג המש"ט, ניהלו לפחות שבעה קצינים עליונים, קציני חקירת וסמלים חקירה זו.

כבוע ברט שחור ואיסלפנית על חטמו. מאוחר יותר, זמן קצר לאחר כשלוש נסיון השוד הראשון שלו בקולנוע, ניסה שוב בלייץ, הפעם יחד עם חבר נוסף לפשע, לפרוץ את קופת הקולנוע, הונס ממנו בעצקותיו של שומר לילה זמן שנודמן למקום.

לידיו את המעטפה, פותח אותה בנוכחות השופטים ומוסר את ממצאיו. בתיקו של בלייץ נעלמו כל תגוהלים כלא היו. שפירא סיפר לבית-המשפט, שאחד מסמליו הכניס את הקליע למעטפה בלתי נכונה ומאו הוא נעלם. ברור שהיתה כאן רשלנות וברור שמישהו צריך ליתן את הדיו, בין כך ובין כך, נתנה המשטרה הזדמנות מצויינת לפרנק להמשיך ולפתח את טענתו. תיו, הוא הפנה את תשומת-לב שלושת השופטים לבקיע בקורת חבנות של הקולנוע, בצד הכניסה. "יש כאן בקיע של כדור", טען פרנק, שהציג תמונות על כך בפני השופטים, והו איסוא בקיע של כדור נוסף. עוד הוכחה שגורו יותר מחמישה כדורים. לפרנק ידו גם טענות באשק אחר. הוא

הנאשם בא

כבול בידי וברגלי, כששני שוטרים לימינו ולשמאלו, הובא החשוד ברצח רפאל בלייץ לאולם ההמתנה של קולנוע צפון בתל-אביב. לפני למעלה משנה, בא בלייץ לאותו מקום כשהוא מזוין באקדח, חבוש

הרשלנות שבניהול החקירה במשך השנה שחלפה, בה הוכיחה המשטרה את אולת ידה באי-יכולתה ללכוד את בלייץ — באה אבדות הקליע והוסיפה ששע על הרשלנות. הסניגור, עורך-הדין אלפרד פרנק, לא שאל את מפקח ראשון זאב שפירא מה היו תוצאות החקירה בדבר היעלמו של הקליע. האם הוקם בית-דין חוקר? האם הועמד הסמל, או שפירא עצמו, לדין?

נסיון לשוד בסיועו של שותף לפשע, חוקרי משטרה מנוסים קובעים במפורש, כי לא יתכן כי פשע מעין זה שבוצע בידי בלייץ יתוכנן ויבוצע בקי פושע אחד. בלייץ טוען שאין יסוד לדעה זו, אך מסיפורי קבוצת הצעירים בבני-ברק מתברר, כי לפחות חבר נוסף של בלייץ טען בשעתו כי השתתף יחד אתו בנסיון לשדוד את קופת הקולנוע. אולם כל אלה הן בחוקת השערות. שלושת השופטים היושבים בדין יתנו את החלטתם לפי חומר הראיות שיימצא בפניהם. אחת השאלות החשובות שבית-המשפט יהיה חייב להשיב עליהן בספק-דינו: האם נורו חמש או יותר יריות במקום הרצח, ואם אמנם היו אלה כדוריו של בלייץ שפגעו במהנדס פייאטלי ומנוה.